

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

- 1 Petitio hereditatis datur etiam pro re particulari hereditaria. Et quomodo in ea narretur, & concludatur, & num. 25.
- 2 Ea contra titulo possidentem non datur.
- 3 Quod limitatur num. 26.
- 4 Remedium c. reintegranda. 2. q. 1. quibus, & contra quos datur.
- 5 Non datur male fidei possessori etiam contra male fidei possessorem.
- 6 Et an datur bone fidei possessori contra bone fidei possessorem, qui cum titulo rem non uitiosam possideret, licet causam ab auctore uitioso haberet, & num. 15. & 28.
- 7 Nec competit illi, qui factio, & culpa sua esset a possessione exclusus.
- 8 Princeps non potest dominum, nec quemlibet alium dominio, & iure suo sibi quaesito absque iusta causa priuare.
- 9 Prescribere nullo temporis spatio is potest, qui scit rem esse alienam, & est in mala fide.
- 10 In remedio d. c. reintegranda. quo narrari, & concludi debeat.
- 11 Possessorio solum esse intentatum, quando in eo duntaxat est conclusum, quamuis narrata, ac etiam aliqua in conclusione dicta petitorum quoque respicerent, demonstratur.
- 12 In remedio d. c. reintegranda. etiam de fructibus perceptis, & percipiendis concludi potest, & quomodo.
- 13 Et agens hoc remedio non debet iustificare suam possessionem, sed solum probare illam esse antiquiorem respectu possessionis, qua reus conuentus habet.
- 14 Quid si reus conuentus aliam antiquam habuisset prius possessionem.
- 15 Et in eo etiam praeo tuendus est in sua possessione.
- 16 Remedium c. reintegranda. datur contra possessorem etiam bone fidei cum titulo, sed habente causam ab auctore uitioso, & re existente uitiosa.
- 17 Idem, si non auctor, sed res ipsa esset uitiosa.
- 18 Quid contra possessorem bone fidei cum titulo habentem causam ab auctore non uitioso, & re non existente uitiosa.
- 19 A principe rem habens ex causa donationis non potest de iure molestari ab aliquo ius in ea re pretendere non solum ratione possessionis, sed etiam ratione dominii, & ius pretendens solum aduersus principem infra quadriennium, & non ultra agere potest.
- 20 Possessio factio, culpa, & negligentia possidentis dicitur amitti per taciturnitatem temporis triginta, immo etiam decem annorum, adeo, quod illi remedium d. c. reintegranda. non competit.
- 21 Remedium omne possessorium, & omnisque actio personalis quo tempore tollatur.
- 22 Agenti remedio d. c. reintegranda. non opponitur exceptio dominii, nec regula, dolo facis &c.
- 23 Donatio, seu uenditio facta a principe quando irrevocabiliter ualeat, & quando secus.
- 24 Spoliatus possessione a floritate iudicis propter eius contumaciam purgando eam, & causas iustas allegando potest possessionem recuperare, & num. 29.
- 25 In remedio dicti capit. reintegranda. probationes priuilegiat admittuntur.
- 26 Possidens, seu habens rem a fisco, uel principe non refert, an sit bone fidei.
- 27 Peius, & infirmitas est iusta causa excusandi a contumacia, & a comparando.
- 28 Etiam per alium, & per procuratorem.

EPITOME.

In remedio c. reintegranda. 3. quest. 1. agentem, q. bona fide, & iusto titulo ex causa donationis sibi a principe facta, per multos annos possedit, contra possidentem cum titulo, & bona fide, sed habentem causam, & titulum ab auctore uitioso, & male fidei debere obtinere, hic demonstratur.

CONSILIUM LXI.

In presenti causa attingam solum ea, quae ad uictoriae Ioannis Baptistae filii, & heredis Moreletti ageris facere uidentur. Viso igitur, ac diligenter considerato libello una cum excerptum aduersarii, totoque processu causa, ut pri-

ma facie concludendum esse, quod Christophorus titis absoluentis, & in hoc iudicio debeat obsequium multiplici respectu, & primo, quonia si dicemus se intentata petitione hereditatis, put inferri rebus libelli, quibus dicitur, & narratur, re, de qua spectare, & pertinere ad ipsum actorem tantum de dicti Moreletti sui patris, cuius hereditatem se agens dicit, & re hac hereditaria Christophorus conuentum de facto occupasse, & sine alio, ex quibus uerbis apparet motam esse petitionem hereditatis, quae datur et pro re particulari hereditaria in qua concluditur, & narratur partem, uel partem ad se spectare, & pertinere, ut est text. & in l. licet. ff. de petit. hered. & Pau. de Cast. in l. riter. eo. tit. in hoc iudicio agens obtinere non potest petitionem hereditatis non datur de titulo potest ut in l. 2. & in l. hereditatis. C. de petit. hered. & reditatem. C. in quibus cau. cel. long. temp. pro. Sed in casu nostro reus conuentus possidet rem quia re emit, ut in processu habetur, ergo & si do si dicamus intentatum fuisse remedium c. reintegranda. 3. q. 1. quod datur spoliatis, & illis, qui de facto, & culpa sua a sua possessione ceciderunt, quoscumque possessores, ut ibi per illum textum minic. & per doctos. c. iter in l. re, que nobis quiren. poss. cum similibus. Hoc remedio ergo succumbere debet, nam possessio rei conuentum auctorem est anterior possessione ipsius, & ideo prius iudicatur iustior, alia uero etiam uitiosa, arg. corum. quae uoluit Bar. in l. fisco acqui. poss. & c. licet causam extra de probat. hoc remedium non potuit Ioanni Baptistae agere, quia petere, quia remedium d. c. reintegranda. non datur male fidei possessori, & illi, qui se fundant in possessione uitiosa, quoniam in pari causa potest esse conditio possessoris. l. siue autem. S. si dicitur publicia. & c. ex literis. extra de probat. Scilicet elset male fidei possessor, deberet obtinere rem agentem, qui esset male fidei, ergo a fortiori debet tenere conuentus possidens cum bona fide, & titulo, si sus est, qui non possidet, & se in possessione uitiosa male fidei fundat, arg. auth. multo magis. C. de sanct. eccle. & eor. q. uoluit Bar. in l. si duo. in quo fide. & hac rone uitur Bar. in l. si coloni. C. de p. & c. lib. 1. ubi uult, remedium illius legis non potest qui se in possessione male fidei fundat, ut patet in l. re. in uer. bona fide. Innoc. aut. & canonibus in c. sepe. de resti. spolia. equiparant remedium conuenti. l. 1. & remedium d. c. reintegranda. Vnde in l. non datur male fidei possessori, ita neque hoc conuenit & ita tenet Ioan. de Imo. in c. sepe. reprobatur Antonium ibi, & secundum hanc opinionem conuenit luit Alex. in confi. 94. uol. 5. allegans Innoc. in l. pe. quamuis Alex. ipse contrarium uideatur in confi. 6. uol. 3. fed Soci. in d. l. re. que nobis. in l. 1. ubi quarto dubitatur. dicit, quod prima opinio est, & secundum illam confuleret, & iudicaret, & si firmat, nam remedium d. c. reintegranda. conuenit agens dicit proprias substantias propter iniustitiam, sed perdidit, & illis absque culpa, & factio, & se priuatum, ut in d. c. reintegranda, que uerba non ueniunt illi, qui se in possessione male fidei fundat, ergo nec dispositio d. c. reintegranda. ei conuenit, arg. l. si seruum. S. non dixit pretor. ff. de ac. re. §. ¶ Preterea & tertio posito f. huius Ioanne Baptistae tem fuisse bone fidei possessorem, tamen ex quo agit Christophorus bone fidei possessorem, & titulo possidet, & res non est uitiosa, nec aliquo modo uitio affecta, quoniam Christophorus forte auctore male fidei, & uitioso habet, tam in processu

sol Ioani Baptistae integranda. p. ca. q. uideatur uelle, & copiat, q. res est Alex. in d. l. re. Sol in casu nostro Christophori rei ¶ Quarto presat nens, quia factio priuatis, & ab ea integranda. non res oes in d. l. re. ad lectem de resti. culpa, & neglig. copiarunt in tra. tra. c. d. ne res phorum transfer. nam statutorum. est, q. clario p. to habetur, ipse e. quibus aliquod re possit. Nec op. stramentum cultu. ab illi. do. Gal. fatu dominus G. ex quo tuz no era. bus Christophor. ¶ huius ponit, f. qu. ceps non potest d. mo, & iure suo fil. Innoc. do. Abi. c. etiam de con. uita. pub. & facit. rei uendica. & l. 1. ff. de qui alieni. na in facta, dom. tene uendicat abso. terea l. si dicitur. ¶ primum in po. ri, & nullas dor. alienas, q. uim q. nullo p. ratio te. gunt, & cent. tuita. de p. r. c. ubi noua per do. scrip. in d. & facit. mun. rei alien. no obstantibus, nus esse, q. dicit. nec, & ad eius t. r. gatione sue p. eto. uo priuatus. no, q. per ipsum. remedi d. c. rei. sus narratis, & tur enim ipsum. se, & possidisse p. tions, capiend. reum iustam, & factio, culpa, & priuatum, & ip. cadit, & quon. tenere, & possi. Ioannes Bapti. reintegrati, libi. cum fructibus p. ex quibus narra. tur intentatu fu. de, quia ex me.

mediū dicatur intentatum, ut dicit Bartol. & clarius Alex. in l. 1. in princip. ff. de eden. & Ang. in consi. 37. nā in hoc remedio reintegrāda narrari debet, quali ter ipse agens possi debet, & q̄ à sua possessione ceci dit absq; facto, & culpa sua, uel q̄a fuit spoliatus, uel eiectus, uel aliter priuatus, & q̄ aduersariū rē de prae senti tenet, possidet, seu occupat iniuste, & clandesti nē. Itē debet cōcludi ipsum agentē reintegrandū esse ad suam possessionem, & aduersariū debere cogi ad relaxandum, & restituendum rem, & possessionē unā cum fructibus, ut probatur in d. c. reintegranda. & habetur per Innocētium, & alios in dicto c. sepe.

10 & in c. querelam. de election. Et quamuis f̄ narrata etiam petitorium respicerent, tamen satis est con clusum esse in possessōrio, quoniam conclusio libel li est attendenda, ut not. per Bartolum, Alexand. & alios in dicta l. 1. in princip. ff. de eden. & in terminis nostris probatur etiam in dicto c. cum ad sedē. & est optimus textus in c. ex parte B. de foro cōpeten. Itē quāuis restitutor rei puta fundi peteretur, quā con clusio ad petitoriū adaptatur, ut in c. inter dilectos. de fide instrumentorum. tam en dici potest ēt huius modi possessōrium fuisse intētatum, ut uoluit Ioan. Andr. in additio. ad Specul. in titu. de actio. §. sequitur. uersif. sed certē. Federic. de Senis in consi. 23. in cipien. consilium latum. & domi. Anton. in dicto c. cū ad sedē. in 3. col. Idem etiam dicendū est, quando in libello diceretur, & concluderetur rē ad se specta re, & pertinere, quia posset dici intentatum hoc pos sessōrium, ut probatur argumento c. querelam cum glo. de electio. & hoc reputat multū notabile Anto. 101 in 3. col. uersif. nota tertio. facit tex. in l. uerbum p tinere. ff. de uerborum significatio. & habetur p do minum Anton. in d. c. cum ad sedem. in 3. col. & fa ciunt ea, quę uolunt Anton. & Abb. in c. 1. de seque stra. possel. & fructuum. & Bal. in l. si quis intentione ambigua. ff. de iudiciis. & de his oībus habetur p So cinū in dicta l. rē, quę nobis. in 6. quæstio. principa.

11 Et f̄ q̄ etiā concludi possit de fructibus perceptis, & percipiēdis, colligitur ex iis, quę uoluit Dominic. de Sancto Geminia. in d. c. reintegrāda. dicens, q̄ ille, qui primo possedit post eiectionem, tenetur ad oēs fructus à tempore diectionis, sed secundus, & alius ultimus possessor tenetur ad omnes fructus à tēpo re, quo possidere cepit, facit tex. notabilis i c. 1. & in c. nullus. 2. quæstio. 2. ibi omnes fructus, & ibi cūctos fructus & c. & dicit Socin. in dicta l. rē, quę nobis. in 11. quæstio. quod conuentus remedio d. c. reintegrā da. tenetur ad restitutionē fructuum perceptor um tantum, ut supra dictum est, quando conuentus pos sidebat cum bona fide, uel cū titulo colorato, secus si cū mala fide, & cum titulo reprobato possidebat, tunc enim ad fructus non solum perceptos, sed etiā ad eos, qui percipi potuerunt, tenetur, ut uolunt domini de Rota. in titu. de restitutio. spoliato. in de cisis. 10. & ita tenent Anto. & Abb. in c. grauis. de res titutio. spoliato. ubi est bonus tex. cum glof. ¶ Præ

12 supponendum est etiam, quod f̄ agens hoc remedio c. reintegranda. non habet necesse suam possessionē iustificare, quia hoc remedium est fundatum dūta xat in possessione antiquiore, quę dicat antiquior re spectu possessionis modernę, & noua, quā reus con uētus habet, quoniam illa antiquior p̄sumitur iustior, quā sit noua, & moderna possessio rei conuenti, ut uoluit Innocen. quē sequitur Anto. & Abb. i d. c. cū ad sedē. Et f̄ alia antiqua possessio, quā fortē reus con uentus habuisset ante possessionē agentis, nō debet esse in cōsideratione quoad defendendū reū cōuen tum in sua noua possessione, quę p̄sumitur, & cen setur clandestina, & iniusta respectu possessionis ip

13

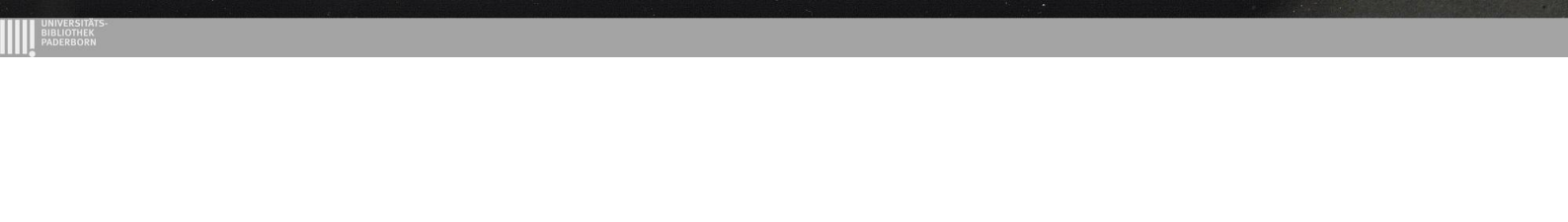
mediū dicatur intentatum, ut dicit Bartol. & clarius Alex. in l. 1. in princip. ff. de eden. & Ang. in consi. 37. nā in hoc remedio reintegrāda narrari debet, quali ter ipse agens possi debet, & q̄ à sua possessione ceci dit absq; facto, & culpa sua, uel q̄a fuit spoliatus, uel eiectus, uel aliter priuatus, & q̄ aduersariū rē de prae senti tenet, possidet, seu occupat iniuste, & clandesti nē. Itē debet cōcludi ipsum agentē reintegrandū esse ad suam possessionem, & aduersariū debere cogi ad relaxandum, & restituendum rem, & possessionē unā cum fructibus, ut probatur in d. c. reintegranda. & habetur per Innocētium, & alios in dicto c. sepe.

10 & in c. querelam. de election. Et quamuis f̄ narrata etiam petitorium respicerent, tamen satis est con clusum esse in possessōrio, quoniam conclusio libel li est attendenda, ut not. per Bartolum, Alexand. & alios in dicta l. 1. in princip. ff. de eden. & in terminis nostris probatur etiam in dicto c. cum ad sedē. & est optimus textus in c. ex parte B. de foro cōpeten. Itē quāuis restitutor rei puta fundi peteretur, quā con clusio ad petitoriū adaptatur, ut in c. inter dilectos. de fide instrumentorum. tam en dici potest ēt huius modi possessōrium fuisse intētatum, ut uoluit Ioan. Andr. in additio. ad Specul. in titu. de actio. §. sequitur. uersif. sed certē. Federic. de Senis in consi. 23. in cipien. consilium latum. & domi. Anton. in dicto c. cū ad sedē. in 3. col. Idem etiam dicendū est, quando in libello diceretur, & concluderetur rē ad se specta re, & pertinere, quia posset dici intentatum hoc pos sessōrium, ut probatur argumento c. querelam cum glo. de electio. & hoc reputat multū notabile Anto. 101 in 3. col. uersif. nota tertio. facit tex. in l. uerbum p tinere. ff. de uerborum significatio. & habetur p do minum Anton. in d. c. cum ad sedem. in 3. col. & fa ciunt ea, quę uolunt Anton. & Abb. in c. 1. de seque stra. possel. & fructuum. & Bal. in l. si quis intentione ambigua. ff. de iudiciis. & de his oībus habetur p So cinū in dicta l. rē, quę nobis. in 6. quæstio. principa.

11 Et f̄ q̄ etiā concludi possit de fructibus perceptis, & percipiēdis, colligitur ex iis, quę uoluit Dominic. de Sancto Geminia. in d. c. reintegrāda. dicens, q̄ ille, qui primo possedit post eiectionem, tenetur ad oēs fructus à tempore diectionis, sed secundus, & alius ultimus possessor tenetur ad omnes fructus à tēpo re, quo possidere cepit, facit tex. notabilis i c. 1. & in c. nullus. 2. quæstio. 2. ibi omnes fructus, & ibi cūctos fructus & c. & dicit Socin. in dicta l. rē, quę nobis. in 11. quæstio. quod conuentus remedio d. c. reintegrā da. tenetur ad restitutionē fructuum perceptor um tantum, ut supra dictum est, quando conuentus pos sidebat cum bona fide, uel cū titulo colorato, secus si cū mala fide, & cum titulo reprobato possidebat, tunc enim ad fructus non solum perceptos, sed etiā ad eos, qui percipi potuerunt, tenetur, ut uolunt domini de Rota. in titu. de restitutio. spoliato. in de cisis. 10. & ita tenent Anto. & Abb. in c. grauis. de res titutio. spoliato. ubi est bonus tex. cum glof. ¶ Præ

12 supponendum est etiam, quod f̄ agens hoc remedio c. reintegranda. non habet necesse suam possessionē iustificare, quia hoc remedium est fundatum dūta xat in possessione antiquiore, quę dicat antiquior re spectu possessionis modernę, & noua, quā reus con uētus habet, quoniam illa antiquior p̄sumitur iustior, quā sit noua, & moderna possessio rei conuenti, ut uoluit Innocen. quē sequitur Anto. & Abb. i d. c. cū ad sedē. Et f̄ alia antiqua possessio, quā fortē reus con uentus habuisset ante possessionē agentis, nō debet esse in cōsideratione quoad defendendū reū cōuen tum in sua noua possessione, quę p̄sumitur, & cen setur clandestina, & iniusta respectu possessionis ip

13

sius agētis, quæ fuit antiquior moderna, & noua possessione rei cōuēti: quoniā cum illa sua possessio antiqua, quā reus cōuentus prius habebat, fuerit finita, atq; extincta, & agēs postea ceperit rē presertim eū aliquo titulo possidere, non debuit, nec potuit, postea ab illa sua possessione eiici, neq; priuari. Vnde si ab ea absq; culpa, & facto suo ceciderit, poterit ad illius restitutionē p̄ possessore modernum agere, sicut malæ fidei possessor, & p̄do ad restitutionē possessionis per interdīctū unde ui cōtra illum, qui deiecit, et agere potuisset, quia t̄ etiā p̄do manutendus est in sua possessione, ut in c. in literis. cum simili. de restitut. spolia. & facit id, quod habetur in c. 1. & c. nullus. & per totū 2. q. 2. & per totū 3. q. 1. & dicit domin. Anton. in d. c. sepe. quod remedium d. c. reintegrāda. habet priuilegia possessorii restituendæ per interdīctū unde ui. ¶ Stantibus p̄missis infertur, quod ipse Ioānes Baptista agēs debet in hoc iudicio obtinere. Christophorus uero reus conuentus debet succumbere, & ad restitutionē possessionis, & rei est unā cū fructibus condemnādus, quia posito Christophorū possedisse rem cū titulo, & bona fide, tamen ex quo ipse habuit titulum ab auctore uitioso, & malæ fidei, quoniā auctores Christophori ius in dicta re, & eam ad se spectare prætendentes ingressi fuerunt, & occuparunt possessionē dicti Ioannis Baptiste propria auctoritate, & ipso Ioāne Baptista ignorante, & nō citato, quē ipsi rem tenere, & possidere sciebant, & cōsequenter in mala fide fuisse dicuntur, arguendo c. licet episcopus. de p̄ben. in 6. cum ibi not. per glo. & docto. l. cum quærebatur. C. unde ui, & c. conquerente. cum ibi not. de restitut. spolia & est bonus tex. in l. meminerint. cum ibi not. C. unde ui. & in l. si. C. si per uim, uel alio modo. Item cum præfati auctores dicti Christophori sciuerint Ioānem Baptista, uel eius patrem rē possedisse, & possidere, & ipsi sine aliquo titulo ingressi fuerint, & occupauerint possessionem ignorante, & non citato dicto Ioanne Baptista, hæc noua, & moderna possessio auctorum debet censeri, & præsumi clandestina, & uitiosa, arguendo. not. per Bar. in l. si de eo. §. si forte. ff. de acquir. posses. & in l. si duo. ff. uti possid. & c. licet causam. cū ibi not. extra de probatio. Et si diceretur, qd dicti auctores tēpore, quo possessionē fuerunt ingressi, & occuparunt, crediderunt possessionē rei esse uacantē per mortē Moreletti argumēto. l. cū hæredes. cum ibi not. ff. de acquir. posses. tñ dico adhuc illos ex hoc non excusari à mala fide, & uitio, quin dicatur fuisse malæ fidei, & clandestini possessores, ex quo fuerūt ingressi possessionē uacantē. ut in d. l. cū quærebatur. Vnde cum dictus Christophorus habuerit titulum ab auctore uitioso, potuit remedio d. c. reintegrāda. conueniri, tñ quia habuit titulum ab auctore uitioso, tum quia res affecta est uitio clandestinitatis, & quasi uolentię, arguendo d. l. cum quærebatur. & l. 1. C. si per uim, uel alio modo. nā huiusmodi remediū datur contra possessorem et bonæ fidei cum titulo, quādo ipse habuit causam ab auctore uitioso, & res aliquo uitio fuit affecta, ut uoluit Bart. & concordāt omnes in d. l. rem, quæ nobis.

16 ¶ Idem, si habuisset causam ab auctore nō uitioso, sed res ipsa fuit uitiosa, ut est de mente doc. in d. l. rem, quæ nobis. ueluti refert, ac sequitur Socin. ibi in 5. q. qui etiam subdit idem esse, si res non elset uitiosa, dū modo bonæ fidei possessor habuisset causam, & titulum ab auctore uitioso. ¶ Præterea, t̄ & secundo quāuis qualde dubium sit, an remedium d. cap. reintegrāda. detur contra bonæ fidei possessorem cum titulo, quando possessio nō est uitiosa, nec possessor habet causam ab auctore uitioso, quoniam Barto. & plures alij in d. l. rē, quæ nobis. uoluerunt non dari, Innocen.

nerō, & canonice cōmuniter in d. c. sepe. ibi. Anto. & Ioan. Cald. & Alexander in consil. 1. in consil. 5. uolum. 1. in consil. 6. colum. 3. & in 8. 1. cum sequen. uolum. 5. contrarium tenent hæc opinio uidetur sequenda, quia magis cōueniamen tamen quando agens hoc remedio contra talē possessorem deduxit copulatiuē, prout expresse dicitur fuit in casu nostro, ueluti ex tenore libelli apparet ipse possessor, contra quem agitur, clam possessionē respectu possessionis ipsius agentis, tunc contra possessore bonæ fidei, q̄ causā ab auctore uitioso habuit, & res non erat uitiosa, potuit huiusmodi remedio agi, secus uero, si istud non fuisset hoc remedio copulatiuē deductum, sed simpliciter actum contra talem possessorem, uel solum dictum, ratū fuisset possessorem clam posseditis, nec actum fuisset respectu possessionis ipsius agentis sic tota difficultas consistit in modo proponendi practici ad, ut no. declarat Soc. in d. l. rem, quæ nobis in fin. 4. q. princip. ac etiam in 7. quæst. princip. opinionem canonistarum limitat, declarat, & defendit. Verum etiam absque hac declaratione communis opinio canonistarum uidetur in dicto sequenda, argumento eorum, quæ habent Ioan. Andr. & alios in c. 1. & in c. ne inuitari. de constitutio. ¶ Tertio ad uictoriam dicti Ioannis Baptiste multum facit, tñ, ut præsupponitur, ductis in processu apparet. Morelettus pater Baptiste, & post illum mortem successit. Ioannes Baptista rem hanc habuit, & possedit ex titulo donationis sibi facte ab Illustris domino Galeno in loco erat, & habebatur principis loco, ut in mēto donationis p̄ducto cōtinetur. Ex quo patet qd Morelettus, & hæredes sui statim facti fuerunt aduersus oēs, & quoscunque ius aliquod in re ipsa in dicta re habentes, aut prætendentes impediunt iure ab aliquo non possunt inquietari, seu molestari, sed solum potuit cōtra ipsum principē dominum infra quadrienniū à die facte donationis, quoscunque nō debet amplius audiri ille, qui ius aliquod in re habere prætendit, & si quod habebat maxime in re rāda possessione, illud culpa, & negligentia sua contur amissum, ut est textus not. in l. oēs. & in l. bene Zenone. C. de quadrien. p̄scrip. ubi Bald. per litteram inquit, quod lapsō quadriennio amplius cōpetit ius agendi, nec excipiendi cōtra principem nec contra habentē causam ab eo, adeo, quod obligatio naturalis, & ciuiliis dicitur extincta, & ratur de bona fide accipiētis à principe, seu ab alio modo ab illo causam habeat, ut uoluit Bald. in l. iuribus. Et ideo auctores dicti Christophori non sūt amplius ratione illius sue primę possessionis, nec audiri, quia omne ius suum amiserunt, & contra principem donantem infra quadrienniū egerunt, ut in d. l. bene à Zenone. Quinimo si pater si fuerunt per annos triginta, quadraginta, & quod Morelettus, & hæredes sui rem tenebant, & considerēt absque eo, quod aliquo remedio possessionem contra ipsos egerint. Vnde culpa, & negligentia tantius, quā factō ipsius domini, & principis uideatur à iuribus suis, & à sua possessione exclusi, & ceteri per id, quod in simili uoluit Soci. in d. l. rē, quæ nobis. in 2. quæstione princip. uersic. tertio. & uoluit Socin. qui se in quæstione facti dicit conuictum, quia quis fuerat immisus in possessionē bonorum tanquam in possessionem bonorum titi, & in re bona illa à Sempronio possidebantur, qui nec tenuit, nec citatus fuerat, & ille, qui fuit immisus, nunit, & possedit per triginta annos, & ultra, collata inquam, Socinus, ut ipse refert, quod licet Socin.

ius nō potuerit
suo p̄ca dū imm
non fuit citatus,
bon d. in 6. l. fin. C.
to. in l. 2. C. ubi i
prius culpa, &
cē annos petere,
tur in l. si de ce
in specie hoc ten
quenter. §. quod
iāo remediū d.
ruit, quod est ad
rea t̄ spatio trig
possessioni, om
p̄scrip. trigint
ri inter p̄scrip.
cū titulo, & bon
regranda ac etiā
cin in 8. quæstio
rio reintegrāda
gala dolo facis,
es, ut plene decl
Innocen. Anto.
rē. que nobis. m
& habetur per B.
C. quorū bonori
uoluit Bald. in d.
dicens, quod t̄ i
d. l. bene à zeno
minis ciuitatis
propria, si uerō u
locum id, quod
in calu nostro il
letto donauit, u
bona fide, ergo i
in d. l. bene à zez
propriam, & cu
ti donationis, ac
commun. rerum
consentit, seu d
ranc p̄scrip. uen
no ip̄us uēdi
set, ac uoluit, se
de re uendic. §.
hanc confiscata
go donato irre
23 ¶ quod ille loa
spolians aucto
per eius contur
ut allegando, &
compartionis
ti etiam statim
recupere, nor
nem auctoritar
ti de suo domi
rio recuperand
tio dominij. l. si
ui, ita nec uole
qua fuisset auct
maciam spoliat
macie allegan
lum text. in l. si
C. de p̄scrip. t̄
paret, quod loa
medio obtrine
uictoria probat
per triginta an
Christophoru
deter. per plu
4. fiat, ac etiam

...c. saepe. libe...
 in consi...
 colum. 3. de...
 rium remu...
 ia magis em...
 o contra tele...
 at expresse de...
 re libelli appo...
 r, clam possi...
 tunc contra...
 auctore utro...
 utuit huiusm...
 fuiset hoc...
 iciter actum...
 um dictum d...
 sedisse, nec...
 is ipsius age...
 do proponit...
 d. l. rem. qu...
 est. princip...
 s, declarat...
 de declarati...
 uidetur in...
 que habent...
 in inntaris...
 n dicti loan...
 pponitur, d...
 lectus pater...
 cessus ius lo...
 it ex titulo...
 mino Gale...
 is loco, ut in...
 ur. Ex quo in...
 facti fuerit...
 is aliquod...
 ndentes...
 tari, seu m...
 ncipit don...
 nationis, qu...
 us aliquod in...
 t maxime in...
 egligentia...
 l. oes. Scilicet...
 bi Bald. per...
 ennio ampli...
 de cõtra prin...
 adeo, quod...
 tur extincta...
 ncipit, seu...
 noluit Bald...
 ristophori...
 ne possessio...
 amiserunt, et...
 a quadricen...
 Quinimo p...
 adraginta, &...
 em tenerent...
 medio posses...
 & negligentia...
 e principis...
 e exclusi, atq...
 ci. in d. l. re, qu...
 tertio, & ut...
 dicit consiliu...
 sessione bono...
 rum titi, & in...
 ebantur, qui...
 ui fuit immis...
 os, & ultra, cõ...
 quod licet Sc...

tionis, prout de iure in hoc remedio fieri potest, quoniam cum iudicium sit summarium. & causa sit parui preiudicii, admittuntur in eo probationes priuilegiatæ, ut notabiliter uoluit Socin. plura ad hoc allegans in d. l. rem, quæ nobis. in 8. quæst. & habetur per Bartolum, & Alexand. in l. 1. C. quorum bonorum. Et hæc est communis opinio. ¶ Non obstant modo in contrarium adducta, & in primis id, quod dictum fuit de petitione hæreditatis. Quia respondeo primo non fuisse in casu nostro intentatam petitionem hæreditatis, in qua non concluditur, prout fuit in hoc casu conclusum, sed prout probatur in l. licet. & ibi Bar. & in l. ueluti. ff. de petitorio. hæredit. & per Bart. in l. 1. in princ. ff. de eden. 25 Secundo respondeo, quod petitiõ hæreditatis non datur contra titulo possidentem, ut in iuribus præallegatis, nisi titulus fuisse procuratus, ut uoluit Roma. in singu. 339. Paul. Castren. in l. si rem, & pretium. ff. de pet. hæredit. Item fallit, quoniam titulus superueniens haberet ortum ab eo, qui possideret, seu ab eo, qui causam à possessore habuisset, nam tunc cõtra titulo possidentem daretur, prout hñ. & probatur in d. l. si rem, & pretium. & ibi gl. Bar. & Paul. de Castr. & Bart. in l. cogi. C. de pet. hæredit. & Roma. in suo singul. 340. Sed titulus in casu nostro fuit procuratus, uel saltem ille, contra quem agitur, habuit ortum à possessore, cõtra quem petitione hæreditatis agi poterat, ergo &c. Hæc tamen responsio ultima non uidetur facere pro solutione in casu nostro, & ideo ad primam est recurrendum, quoniam non fuerit petitiõ hæreditatis intentata. ¶ Non obstat secundum fundamentum, quia ex dictis supra sublatum esse apparet, quoniam sumus in casu, in quo possessio Ioannis Baptistæ dicitur esse antiquior, & cõ titulo, & sic sufficienter probata quoad obtinendum in hoc remedio reintegrandæ, & maxime est, cum possessio ipsius Ioannis Baptistæ fuerit cõ isto titulo, & bona fide, nã post confiscationem factam de his bonis, & sic postquam bona fuerunt acquisita principi, & dño loci, donata fuerunt huiusmodi bona patri dicti Ioannis Baptistæ, qui possedit ex dicto titulo donationis factæ ab eo, qui ius donandi habebat. d. l. oes. d. l. benè à Zenone. & per Bal. in d. l. 2. C. de commu. reru alien. 27 Præterea fuit inquit Bal. in d. l. omnes. non refert, an recipiens rem à principe ex aliquo titulo fuerit bonæ fidei, dummodo causam à filco habeat, quãuis in filco bona fides adesse debuerit, ut uoluit Bald. in d. l. 2. 28 ¶ Non obstat tertium fundamentum, fuit nam ex quo Ioannes Baptista re cõ titulo iusto possidebat, potuit agere dicto remedio reintegranda. contra Christophorum, qui et titulo possidebat, hoc enim remediũ datur et contra titulo possidentem, & cõ bona fide, ut uolunt Inno. & alii doct. cõiter. in d. c. saepe. & supra dixi. Et hoc maxime dicendum est in casu nostro, cum Ioannes Baptista fundet se in possessione antiquiore cõ titulo, quo casu possessio Christophori et cõ titulo præsumitur clandestina per ea, quæ habentur in l. si de eo. §. si forte. cum similib. supra alleg. ¶ Non obstat, quod Ioannes Baptista à possessione ceciderit culpa, & negligentia sua, ex quo uocatus per proclama iuxta formam statuti Concordiæ fuit contumax, & stante contumacia sua possessio fuit in alium translata, put mediante dicto statuto fieri potuit. Quia responderi potest, quod Ioannes Baptista non potuit dici contumax, nec aliqua culpa, seu negligentia potuit illi imputari, quis per se, uel per alium infra tps statuti non comparuerit, 29 f quoniam impeditus fuit ex iustissima causa, uidelicet propter pestem, qua ipse cum tota eius familia tunc erat infectus, ite propter banna, & prohibitiones, quibus Bononienses, & habitantes in ciuitate, & territorio Bononiensi ad aliena loca accedere prohibiti erant, ut è notorium, ac et fuit probatum, ueluti in processu apparet.

Vnde cum ex hoc contumacia sua purgetur, pp qua fuit sua possessione spoliatus, & priuatus, det ad sua possessionem restitui, et si aduersarius uellet de dominio, & proprietate sua in continentem pbare, ut uoluit Bal. in d. l. si quis emptio. in fin. Quod autem Ioa nes Baptista possit hoc modo contumaciam sua purgare, & causa pestis fuerit iusta causa excusandi ipsum a cotumacia, & a pena dicti statuti, colligitur ex tex. optimo in l. 2. §. si quis in iudicio. ff. si quis cautio. ubi Alex. in 1. notabili inquit, nota, qd infirmitas excusat a comparando, quod est uerū non solū in infirmitate propria, sed et suorum per gl. in c. cōis. 23. dist. que gl. dicit, qd ob pestē in loco quis a cōparendo excusatur, & illam sequitur Alexand. in d. §. si quis in iudicio dicens hoc uerum esse, nisi in loco non obstante peste ius redderetur, nec essent indicē ferie, ergo si indicē sint ferie, & facta prohibitiones de accedēdo pp pestē, quis excusatus dicitur. ¶ Sed dubiū est in casu nostro, si an Ioannes Baptista, qui ex causa pestis nō potuit per se cōparere, debuerit salte per procuratorem cōparere, & sic aliū mittere, alioquin sibi sit impunitū. Quidam, ut refert Alex. in d. §. si quis in iudicio. in ult. col. uoluerunt, qd tenebatur alium mittere, qm solum in arduis causis ille, qui per se non potest com parere, non tenetur comparere per aliū. Sed Alex. ibi dicit, qd quando quis est iuste impeditus pta pp gra uem infirmitatē, uel propter pestē, uel propter aliam iustam similem causam, de qua in d. l. 2. & non cōpareat per se, nec per aliū, excusabitur a contumacia, & a comparando adeo, quod contumacia illi nullo mo do nocebit, siue finis in arduis, siue non, per illū tex. Et de impedimēto poterit et probari per iuramentū impediti, seu aliter summariē arbitrio iudicis, ut not. declarat Alex. in d. l. 2. §. quod diximus. ff. si quis cau tio. Aliis, que in p̄rium facere uidentur, colligitur re sponso ex iis, que plenē supra dicta fuerūt, ex quibus omnibus cōcludo omnino partes domini iudicis cē in pronunciando ad fauorē Ioannis Baptista agentis contra Christophorum reum cōuentum. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Interdictum unde ui non datur contra singularem successore, nisi ad interesse, quando auctor suus spoliator non est soluendo.
- 2 Remedium c. reintegranda. 3. qua. si. 1. datur contra singularem suc cessorem habentem etiam causam ab inuatore ex causa onerosa, & cum bona fide.
- 3 Et ad hoc, ut in dicto remedio quis obtineat, quid sit necessarium.
- 4 Interdictum unde ui datur solū ei, qui tunc, cū eicitur, possidebat.
- 5 Per aditionem hereditatis solum dominium, & non possessio rerū hereditariarum acquiritur.
- 6 Infans absque tutore possessionem rei acquirere non potest.
- 7 Propter possessionem fictam, & cōtinuatam in heredem an datur possessorium restituenē, seu reintegranda, & quod possessoriu datur, & nu. 16.
- 8 Remedium d. c. reintegranda non datur eis, qui factō, culpa, seu cō tractu suo a possessione rei e ciderunt.
- 9 Clausula libelli super p̄missis oibus ius, & iustitiam ministrari oī meliori mō quid tam in possessorio, quā in petitorio operetur.
- 10 Possessorium adipiscenda quorum bonorum cōpetit, quando defun ctus usque ad eius mortem possedit, & statim post illius mortē possessio fuit ab alio occupata, atque inuasa.
- 11 In possessorio adipiscendē quorum bonorum peti etiam potest pos sessionem restitui.
- 12 Libelli uerba semper, quoad possit, sublinenda sunt, illa et impro priissime sumendo.
- 13 Ad possessionem reintegranda, siue restituentam contra illos, qui dolo, uel sine, possessionem uacantem rei alterius ingressus fuit, quoad remedium datur.
- 14 Contra occupantem possessionem rei hereditarie uacantem post quam hereditas fuit adita, quod remedium datur heredi, cui dominium fuit acquisitum.

- 15 Possessio defuncti uere licet etiam in suos heredes non datur, sed ad illius acquisitionem apprehensio requiritur, & quaedam quasi possessio dicitur continuari.
- 16 Et pro hac fide possessio an datur remediū d. c. reintegranda. Et quod datur, usque ad nu. 19.
- 17 Remedium l. si. c. de edic. di. ad. toll. datur contra illos, qui adipiscenda, sed etiam recuperanda, & datur contra illos, qui mortem defuncti fuisse possessionem ingressus.
- 18 Et maxime si possessio defuncti ex statuto in herede cōtinuatur.
- 19 Et p̄teritum in suis heredibus.
- 20 Remedium reintegranda datur etiam solum detinenti alio, licet non possideret.
- 21 Colono, & inquilino de facto a domino spoliato quo remediū datur, & an illi datur remediū d. c. reintegranda.
- 22 In possessorio maxime reintegranda non potest opponi proprietatis, & petitorij.
- 23 Cessio plus iuris in cessionariū nō transfert, quam cediū.
- 24 Hypotheca ius non. includit dominium, neque possessionem.
- 25 Promissio, & pactum de cedendo, uendendo, & permuta uone.
- 26 Ex sententia simplici condemnatoria lata super certa, & dubia non transfertur dominium, nec possessio alienatione, & actuali executione ipsius sententia contra delictantis eius cum illorum adiudicatione.
- 27 Possessio rei incerti a ratione loci, & quota non transfertur.
- 28 Ex sententia, qua est nulla, non potest dominium transferri ualida.
- 29 Sententia lata contra infantes indefensos, & contra alios non citatos legitime est nulla.
- 30 In possessorio restitutorio reintegranda. & l. fin. c. munda tus etiam ad fructus tenetur, & quomodo.

E P I T O M E.

Heredes maxime sui, in quos uel ex intro, uel ex spoliatione statuti possessio defuncti datur, & contra illos, qui rem hereditaria a domino, sed nondum ab ipsis uere possessam inuaserunt, mortem defuncti inuaserunt, & occuparunt, & in dolo petant, se restitui, & reintegrari ad possessionem dicta rei, & reos conuentos a possessione, & occupare illius remoueri, ac cogi ad relaxandum posses sionem eiusdem. Adiecta clausula illa, super quibuslibet rebus & singulis petunt ius, & iustitiam omnium rerum in dolo inuaserunt, & in iustitiam omnium rerum etiam reintegranda, seu restituentē substituunt, & in dolo inuaserunt, seu restituentē, seu reintegranda non admittit exceptionem cessionis iurium proprietatis, & petitorij causam concernentem monstratur.

C O N S I L I U M L X I I I.

SUPER dubiis mihi exhibitis, magister iustissimē Prator, paucis me ab obsequio inter alia, que magis uidentur obsequia ponuntur q̄ illos de Gannitis agentes contra Hannibalem de Manfredis tanquam linguae successorem, & habentem causam onerosam a cino occupatore, & inuatore domus, de qua agentes petentes se ad possessionem dicta domus restitui reintegrari, & partem aduersam cogi, & cōparere ad liberē relaxandā possessionē illius cū fructibus, & prouentibus, in primis, q̄ ipsi de Gannitis agentes interdicto unde ui, q̄ quod non datur, nec contra singularem successorem, ut uoluit Innoc. c. cum ad sedem. & in c. sape. de restit. spolia. l. 1. de reuocan. his, quae in frau. credit. nisi ad intercedere suo spoliatore non existente soluendo, uoluit Bar. in d. l. cum a te. & ita etiam debet intelligi in l. 1. in fi. ff. de ui, & ui arma. qui proprie in hoc datur, & quomodo.

quod datur con
causam a
na fide, ut uolun
d. c. sape. & d
in col. 7. & d
se prout uidetur
datur & petitur
dicitur domus
hoc, ut quis pos
alia necessarii e
defuncti, cui ut
sione adq. fa. to
re tenere, illaq.
dicitur omnes, An
publica. Abb. An
de de restit. spoli
possessorij cōti
datur, nisi, qui
restitutum aut he
in casu nostro ist
tremū, q̄ ipsi di
rent, & maxime t
etate per accin
nis prouentibus Ba
& ante possidit
heredes posside
restitutus domini
acquirunt, nō ta
corruptaliter app
& ibi dicitur om
de lib. & polli. q
nitis agentes tē
domus ingressus
si uoluerint, que
nisi se posse illi
t quae erant, ut
tore, & ideo poss
adipiscimur. cur
cho. n. de acq. iur.
cessorij dicitur pos
& heredes suos
fundi cōtinuata
tur in eam mil
in d. l. cum hare
ne huiusmodi, &
in d. l. de restit.
grate, qm cum
rum bonorum, &
possit dari pos
le aduersari dicit
functio. Cad. Te
tur, ac etiam in
iustis Alex. in c.
firmat in d. l. cu
contra ipsos ag
¶ Secundum et
quodam cessio
dicitur Baptiste n
genium super
maxime super c
zollini, cui do. l. a
stitutione doti
& uigore cessio
mento uēditio
Manfredis oblig
ad detentionem
& pretati agere
zame dicitur Ba
domus cecider
Baptiste corun